

[Pelle Voigt]

boligselskaber under beboernes egen ledelse end at likvidere dem og lade dem gå fallit med alle de ulykker, det ville medføre. Vi mener, at det har haft en vældig god samlet virkning i den almennyttige sektor. Vi er folk, der tror på selvforvaltning, vi tror på, at folk selv skal involvere sig i beslutninger om deres egen økonomi, og vi synes, at det her var et skridt i den retning.

Men vi har også troet på, at det var væsentligt med en offentlig kontrol på den ene eller anden måde, og den blev skærpet ganske betydeligt i de samme år. Netop derfor synes jeg, det må være en væsentlig opgave for Boligudvalget, når vi behandler forslaget her, at kigge på, hvad der egentlig er foretaget fra skiftende boligministres side i årene derefter, for at statens del af denne aftale kunne blive overholdt, og for at det, der var intentionen med den oprindelige garanti, kunne blive overholdt.

Kirsten Jacobsen (FP):

Der har ikke været nogen tvivl om, at det, vi behandler nu, er en socialdemokratisk regerings handlinger, og som også boligministerens sagde, er det arvegods, og det må vi tage ansvaret for.

Nu er det som regel sådan, når man skal i skifteretten, at så kan man også vælge at lade være med at vedgå arv og gæld, men det har man så ikke valgt at gøre. I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at fæste mig ved aktstykket nr. 182 fra 1983, hvorved firkloverregeringen slap tøjlerne, som dog trods alt var indbygget i den oprindelige ordning.

Jeg kan heller ikke lade være med at tænke på, hvorfor boligministeren ikke, når man nu vedgik arv og gæld, har fortalt her fra talerstolen, hvad man har gjort for at begrænse statens tab, hvad man har gjort for enten at få solgt grundene eller for at få dem bebygget, eller hvad man har gjort for at få Boligselskabernes Landsforening til at deltage med mere end det, der oprindeligt var fastsat.

Der står jo, at Boligselskabernes Landsbyggefond skal deltage med en fjerdedel, dog begrænset til højst 30 mio. kr. Det er egentlig, jeg ved ikke, hr. formand, om man må sige, at det er en typisk Olsen, jeg tænker ikke på hr. Erling Olsen, det er et andet citat. Man forholder sig til 30 mio. kr., og det kan godt være en fjerdedel, hvis man taler om en ejendomsværdi på

omkring 110 mio. kr., det er helt i overensstemmelse med sandheden. Og man ved sikkert også godt i sit bagehoved, at det er ikke det, man taler om, men man har faktisk skrevet, hvad det drejede sig om. At så ingen fandt ud af det, det er jo deres problem bagefter.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge den nuværende boligminister, hvorfor regeringen ikke har gjort noget for at få denne garanti lavet om. Hvorfor i alverdens riger og lande har man aldrig fremsat et forslag i dette Folketing, som pålagde Boligselskabernes Landsbyggefond med dens milliardformue at deltage med mere end det oprindelige beløb? Det ville der da ikke have været noget statsforfatningsretligt forkert i. Så vidt jeg ved, er de love, man vedtager i dette Folketing, bindende i fremtiden, og man kan også ændre fortiden. Det er faktisk det, vi gør hver eneste dag.

Jeg kunne også godt tænke mig at stille et spørgsmål til den nuværende boligminister om den dér såkaldte grundpriskonsulent i Boligministeriet. Er det en stilling, der stadig findes? Hvad beskæftiger den konsulent sig i givet fald med nu? Og hvad beskæftigede vedkommende sig med i 1982?

Eller er det, som jeg tror, en særlig titel, man har hæftet på en herre, som normalt præger dette ministerium ret meget?

Hr. Erling Olsen sagde, at alt var oplyst. Det kan godt være, det er det, men man kan også godt sige, at det er det ikke. Man har sagt på den ene side og på den anden side, og så har man nok haft sin ryg fri.

Fru Pernille Sams gjorde meget ud af, at hun var, og Det Konservative Folkeparti var, dybt uenig i, at garantien blev stillet. Men fru Pernille Sams har ikke ret, når hun siger, at den nuværende regering eller den regering, vi har haft under borgerlig ledelse siden 1982, hverken har haft teoretisk eller juridisk mulighed for at ændre på det. Selvfølgelig har de det. Denne og tidligere regeringer har fremsat hundredvis af løvforslag her i Folketinget; der er blot ét, der mangler, og det er forslaget, der ville have ændret dette forhold.

Til Venstres ordfører vil jeg gerne sige, at en af dem, der oprindeligt deltog i debatten, var Venstres nuværende skatteminister, som gjorde meget ud af denne garanti og var meget forarget over den; han talte om at påføre den daværende boligminister ministeransvarlighed osv.